

NIET DE LAATSTE KEER

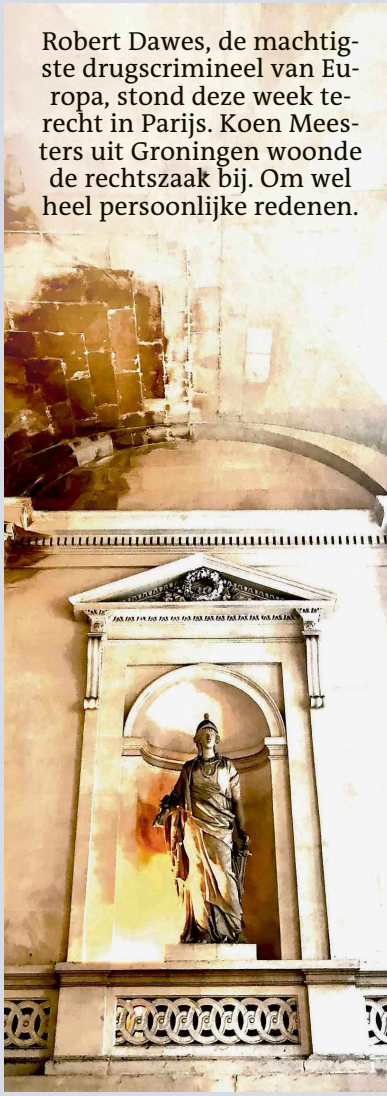
Parijs. Maandagochtend 10 december, twintig minuten over negen. Ineens staat hij daar. Toch kleiner dan gedacht. Een politieagent maakt de handboeien los, de kale man wrijft met de rechterhand over de linkerpol. Door het glas kijkt hij de rechtszaal in en glidde zijn blikken langs de weinige aanwezigen.

Heeft hij enig idee? Wie bijvoorbeeld Koen Meesters is die op 10 meter afstand staat en op zijn heurt naar hem kijkt? Jarenlang heeft Koen Meesters naar dit moment uitgekeken. Van alles schiet er door zijn hoofd. Ja, hij kan naar hem toe lopen en dan zeggen wie hij is. Hij kan 'm ook, als hij snel is, voor z'n kale kop slaan, nog voordat de twaalf gewapende mannen van de gendarmerie kunnen ingrijpen. In zijn fantasie doet hij dat ook, maar in het echt, in de statige rechtszaal van Parijs, in de Salle Voltaire, blijft hij de man strak aankijken.

Die man achter het glas is Robert Dawes, 46 jaar. Brit. Hij is de hoofdverdachte in het grootste drugsproces van Frankrijk dat die maandagochtend op het punt staat te beginnen en elf dagen gaat duren. In de internationale pers wordt Robert Dawes, die jaren achtereen onaanstaarbaar leek, beschreven als de machtigste drugs crimineel van Europa. Hij is de man ook die in 2002 opdracht zou hebben gegeven om Gerard Meesters, leraar aan het Alfa-college in Groningen, te vermoorden.

LIQUIDATIE
Het was een liquidatie uit vergelding, een misdaad die ook qua wreedheid z'n weerga niet kent, schreven de rechters later. De aan lager wal geraakte zus van Meesters had in Spanje drugs gestolen van haar baas Dawes om daarna spoorloos te verdwijnen. Om haar te vinden zochten ze haar familie op. Op 24 november 2002 kreeg Gerard Meesters, dan 50 jaar, aan huis bezoek van vijf mannen. Hij krijgt een telefoonnummer dat hij moet bellen om te vertellen waar zijn zuster is. Zo niet, dan komen ze terug. En dan niet om te praten. Meesters meldt het voorval aan de politie en brengt met zijn vrouw, dochter en zoon Koen de twee volgende nachten elders door. Ze zijn bang. De politie zegt niets te kunnen doen. Op zondag 28 november 2002, vier dagen na de bedreiging, wordt opnieuw aangebond. Gerard Meesters, net thuis, doet de voordeur open. Er wordt niet gepraat. Met acht gerichte schoten wordt Gerard Meesters in kolen bloede vermoord.

ANGIFTE
Koen Meesters (37) is niet alleen naar Parijs gegaan om de confrontatie aan te gaan. Een jaar geleden deden hij en zijn zus Annemarie (35) aangifte tegen Robert Dawes. Sindsdien wordt onderzocht of de

Robert Dawes, de machtigste drugs crimineel van Europa, stond deze week terecht in Parijs. Koen Meesters uit Groningen woonde de rechtszaak bij. Om wel heel persoonlijke redenen.

Hij sterft in de hal van de woning. Als Koen Meesters even later thuiskomt van zijn werk als bezorger van Chinese maaltijden, ziet hij dat de straat is afgezet met politielinten.

De schutter is de Engelsman Daniel S., een 'soldaat' in de organisatie van Robert Dawes. S. wordt na een jaar onderzoek gepakt en veroordeeld tot levenslang. In de rechtszaal in Groningen erkent hij dat hij werkt voor Dawes. Hij vertelt aan de rechters dat het weigeren van opdrachten niet tot de mogelijkheden behoort. Dat het geen ongebruikelijke werkwijze is van 'de organisatie' om onschuldige familieleden van in ongenade gevallen criminelen te vermoorden.

Koen Meesters is naar Parijs gekomen om de man te zien die hij verantwoordelijk houdt voor de gewelddadige dood van zijn zuster. De rechercheurs van de politie in Groningen die zestien jaar geleden de moord onderzochten, zeggen het ook, zonder twijfel: Robert Dawes is de opdrachtgever. Het staat in stukken van het Openbaar Ministerie. Het staat zelfs geschreven in de vonnissen van de rechtbank Groningen en het gerechtshof van Leeuwarden.

En het werd deze week ook gestempeld in de grote rechtszaal van Parijs. Onderzoekers van het Engelse National Crime Agency: „We believe Dawes sponsored the murder of a school teacher in the Netherlands whose sister had stolen a load of drugs.“ De rechter vraagt: „Ligt er een aanklacht?“

Het proces in Parijs heeft met de zaak Groningen niet rechtstreeks iets te maken. Dawes staat in Parijs terecht omdat hij leiding zou hebben gegeven aan een internationale criminele organisatie aan het – via Air France – laten vervoeren van 1300 kilo cocaïne, van Venezuela naar de luchthaven Charles de Gaulle. Waarde: dertien tientallen miljoenen euro's. Niet alleen douanepersoneel was omgekocht, ook hooggeplaatste medewerkers van Air France.

Dawes werd gearresteerd in zijn luxe resort in Spanje en uitgeleverd aan Frankrijk. Hij zit inmiddels drie jaar in voorarrest. Dertig jaar celstraf hangt er boven zijn hoofd. Er zijn vijf medeverdachten, twee landgenoten en drie Italianen die worden gelieerd aan mafia uit Napels. Zij zitten ook in de rechtszaal.

ANGIFTE
Koen Meesters (37) is niet alleen naar Parijs gegaan om de confrontatie aan te gaan. Een jaar geleden deden hij en zijn zus Annemarie (35) aangifte tegen Robert Dawes. Sindsdien wordt onderzocht of de

Koen Meesters voor het rechtbankcomplex in Parijs.

machtigste drugs crimineel in Nederland kan worden berecht voor zijn rol in de moord op Gerard Meesters. Een besluit, te nemen door het Openbaar Ministerie, is nog steeds niet genomen. Zo ook niet het besluit hem er mee weg te laten komen.

Dat Dawes tot op de dag van vandaag niet in staat van beschuldiging is gesteld, is voor de nabestaanden onbegrijpelijk. Koen Meesters: „Het voelt zo ontzettend onrechtvaardig.“ Hij hoopt dat het gaat gebeuren, maar het vertrouwen in het Openbaar Ministerie is niet rotsvast. Hij zegt: „Ik ben ook naar Parijs gegaan om een vinger aan de pols te houden. Iemand moet dat doen. Het Openbaar Ministerie doet het niet.“

Vijftien jaar lang heeft justitie de moord op Gerard Meesters als een opgeloste zaak beschouwd. De dader, S., is conform de eis veroordeeld, zaak gesloten. Voor Koen Meesters en zijn familie is dat niet acceptabel. Ze kregen officieel te horen dat er andere prioriteiten zijn. Dat ook het terrorisme bestreden moet worden bijvoorbeeld.

In 2017 had het ministerie van justitie bedacht dat moordenaar Daniel S., ondanks de veroordeling tot levenslang, het land uitgezet kon worden, terug naar Engeland. Het Openbaar Ministerie was om advies gevraagd en had geen bezwaar. Voor de familie Meesters was dit voornemen een grote schok. Toen zij via de media hun ongenoegen uitten, werd het besluit haastig ingetrokken. Met de excuses.

Na de aangifte tegen Dawes in november 2017 besloot het Openbaar Ministerie toch onderzoek te doen naar de mogelijkheden voor een vervolging in Nederland.

Koen Meesters: „Als wij niets doen, gebeurt er niets. Via onze inzet, via media-aandacht kunnen we misschien niet het verschil maken. Eigenlijk is het schandalig dat het zo moet, maar het is wel hoe het werkt.“

In het vonnis van Daniel S. schreven de Groninger rechters dat Gerard Meesters gewetenloos is vermoord 'in opdracht van de organisatie waarvan hij (Daniel S.) deel uitmaakte'. En ook: 'Organisaties die zich richten op het plegen van misdrijven (...) en het plegen van moord op onschuldige slachtoffers inzetten als middel, zijn naar het oordeel van de recht-

IN DE EERSTE UREN VAN HET PROCES IS DAWES ACTIEF, OOGT HIJ ALERT EN HANGT HIJ AAN DE LIPPEN VAN DE TOLK

bank maatschappelijk niet te tolereren (...)

Dat zijn de gewichtige woorden op papier. En het zijn woorden die elke betekenis verliezen als de opdrachtgever zich niet hoeft te verantwoorden. Wie in Nederland opdracht geeft tot moord, is net zo strafbaar als diegene die de trekker overhaalt.

CHAOITSCH
De eerste dag van het proces in Parijs verloopt chaotisch. In de Nederlandse rechtszaal is het niet de bedoeling dat iemand voor z'n heurt praait, niet iedereen blijven zitten waar-ze zit. Rechters eisen absolute stilte. In de Parijse rechtszaal loopt van alles in en uit,

de twaalf advocaten die belast zijn met de verdediging van de zes verdachten, praten door elkaar heen, bellen, appen en roepen merde als de rechters een getuige ondervragen, ze zijn met laptops in de weer, drinken blikjes Red Bull en hebben vooral zichtbaar plezier in wat ze doen en zeggen. Ze zijn, zo te zien, dikke maagjes met de verdachten.

Franse journalisten zeggen dat ik de top van de Franse strafpleiters aan het werk zie. De tenen van Koen Meesters die op de voorste rij van de houten publieke tribune zit, staan krom. „Ik snap dat een verdachte een advocaat heeft, ik snap waarom. Aan de

berging zijn. Maar ik weet ook waar- toe hij in staat is.“

Doe je dit ook voor je vader?

Koen Meesters: „Dat vragen mensen mij vaak. Nee. Ik doe het voor mezelf. Mijn vader is er niet meer, voor hem hoef ik het niet te doen. Ik ben het niet aan hem verschuldigd of zo. Robert Dawes heeft mij ook persoonlijk iets aangedaan door mijn vader te laten vermoorden. Hij heeft veel ellende en verdriet in het leven van mij, mijn zus en mijn moeder gebracht. Dat hij hiermee wegkomt, dat voelt zo onrechtvaardig.“

Wat had Gerard Meesters hiervan gevonden?

„Mijn vader was een rechter, niet fysiek, maar hij stond zijn mannetje. Hij zou hier helemaal voor gaan. Wat ik doe, zou zijn goedkeuring hebben, dat weet ik zeker.“

De aangifte van Koen en zus Annemarie Meesters ligt nu bijna dertien maanden bij het Openbaar Ministerie. Wanneer een besluit wordt genomen, is niet bekend. Misschien wacht Groningen op de ongewisse uitkomst van de strafzaak in Parijs. Maar misschien ook niet.

Halverwege de tweede dag van het proces wordt een pauze ingelast. Robert Dawes wordt door zijn bewakers gesommeerd te gaan staan en zijn armen naar voren te steken. De handboeien moeten om. Dan verdwijnt The One, zoals een van zijn vele bijnamen luidt, uit het zicht, nagekeken door Koen Meesters.

Als we later door de straten van Parijs lopen zegt Meesters: „Als het recht z'n beloop krijgt, zal dit de laatste keer zijn geweest dat ik hem zie.“

Verslaggever Rob Zijlstra schrijft iedere week vanuit zittingszaal 14 van de rechtbank in Groningen over strafzaken. Deze week een speciale aflevering vanuit een rechtszaal in Parijs.

